

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2015/84 AL COMISIEI**din 21 ianuarie 2015****de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de glutamat monosodic originar din Indonezia**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 9 alineatul (4),

întrucât:

A. PROCEDURA**1. Măsurile provizorii**

- (1) Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a instituit, începând cu 22 august 2014, o taxă antidumping provizorie asupra importurilor de glutamat monosodic originar din Indonezia prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 904/2014 al Comisiei ⁽²⁾ (denumit în continuare „regulamentul provizoriu”).
- (2) Procedura a fost inițiată în data de 29 noiembrie 2013 în urma unei plângeri depuse la 16 octombrie 2013 de către Ajinomoto Foods Europe SAS („reclamantul”), unicul producător de glutamat monosodic din Uniune, care reprezintă deci 100 % din producția totală de glutamat monosodic din Uniune.
- (3) Astfel cum se prevede în considerentul 20 din regulamentul provizoriu, ancheta privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 octombrie 2012 și 30 septembrie 2013 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 aprilie 2010 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada luată în considerare”).

2. Procedura ulterioară

- (4) În urma comunicării faptelor și a considerentelor esențiale pe baza cărora s-a decis instituirea unei taxe antidumping provizorii (denumită în continuare „comunicarea constatărilor provizorii”), mai multe părți interesate și-au exprimat în scris opiniile cu privire la constatările provizorii. Părțile care au adresat o cerere în acest sens au avut posibilitatea de a fi audiate.
- (5) Comisia a analizat observațiile prezentate oral și în scris de către părțile interesate și, după caz, a modificat constatările provizorii în mod corespunzător.
- (6) Comisia a informat toate părțile cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora a decis să instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de glutamat monosodic originar din Indonezia și să perceapă definitiv sumele depuse cu titlu de taxă provizorie („comunicarea constatărilor definitive”). Tuturor părților li s-a acordat o perioadă în cursul căreia au putut formula observații cu privire la această comunicare a constatărilor definitive.
- (7) Observațiile prezentate de părțile interesate au fost examinate și, după caz, luate în considerare.

3. Eșantionarea

- (8) În lipsa unor observații referitoare la metoda eșantionării importatorilor neafiliați, se confirmă constatările provizorii din considerentele 7-19 din regulamentul provizoriu.

B. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

- (9) Astfel cum se menționează în considerentul 21 din regulamentul provizoriu, produsul în cauză este glutamatul monosodic („MSG”) originar din Indonezia, care se încadrează în prezent la codul NC ex 2922 42 00 (denumit în continuare „produsul în cauză”). MSG este un aditiv alimentar și este utilizat în special ca amplificator de aromă

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 51.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 904/2014 al Comisiei din 20 august 2014 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de glutamat monosodic originar din Indonezia (JO L 246, 21.8.2014, p. 1).

pentru supe, ciorbe, pește și preparate din carne, amestecuri de condimente și alimente gata preparate. Este produs sub formă de cristale albe, inodore, de diferite dimensiuni. MSG este utilizat, de asemenea, în industria chimică pentru aplicații nealimentare, precum detergenții. MSG este disponibil în pachete de diferite dimensiuni: de la pachete pentru larg consum de 0,5 grame până la saci vrac de 1 000 de kilograme. Pachetele de dimensiuni mai mici se vând prin intermediul comercianților cu amănuntul către consumatorii particulari, iar cele de dimensiuni mai mari, de 20 de kilograme și peste, sunt destinate utilizatorilor industriali. În plus, există diferite grade de puritate. Cu toate acestea, nu există diferențe în ceea ce privește caracteristicile glutamatului monosodic în funcție de dimensiunea pachetului sau în ceea ce privește gradul de puritate.

- (10) În absența oricăror observații referitoare la produsul în cauză și la produsul similar, se confirmă concluziile formulate în considerentele 21-25 din regulamentul provizoriu.

C. DUMPINGUL

1. Valoarea normală

- (11) În lipsa oricăror observații cu privire la valoarea normală, se confirmă considerentele 26-31 din regulamentul provizoriu.

2. Prețul de export

- (12) Cei doi producători-exportatori cooperanți din Indonezia au reafirmat că prețurile de vânzare către societățile lor comerciale afiliate au fost determinate în condiții obiective și că stabilirea prețului de export ar trebui, prin urmare, să se bazeze pe prețul de vânzare aplicat de societatea-mamă din Indonezia primului client afiliat, mai degrabă decât pe un preț de export construit.
- (13) În sprijinul acestei afirmații, ambii producători-exportatori au susținut că nu erau disponibile probe referitoare la o compensare încrucișată între produse sau la alte costuri aplicate între societatea-mamă din Indonezia și societățile comerciale afiliate acestora. Concluziile din considerentul 37 din regulamentul provizoriu nu ar fi trebuit, prin urmare, să se bazeze pe aceste elemente.
- (14) Un producător-exportator a susținut, de asemenea, că societatea sa afiliată din Uniune nu este importator, ci un intermediar care revinde produsul în Uniune înainte de vămire. Acest producător-exportator a susținut că, pe această bază, concluziile la care s-a ajuns în considerentul 37 din regulamentul provizoriu, și anume că prețul de transfer între societățile afiliate nu era la un nivel care ar putea permite importatorilor afiliați să realizeze un profit rezonabil în Uniune, nu ar fi, prin urmare, aplicabile.
- (15) De la început trebuie amintit că simplul fapt de asociere între exportator și importator este suficient pentru a permite Comisiei să considere că prețurile reale de export nu sunt fiabile, deoarece existența unei asocieri între exportator și importator este unul dintre motivele pentru care prețurile reale de export pot fi considerate ca fiind nefiabile. Având în vedere asocierea dintre furnizor și importator, prețurile practicate de un furnizor față de societatea sa afiliată din Uniune sunt prețuri de transfer care nu sunt rezultatul unor negocieri derulate în condiții obiective care, de regulă, prevalează între societățile independente. În plus, este evident că toate costurile generate de activitățile unei societăți afiliate și marja de profit pe care o obține o astfel de societate reduc efectiv suma primită de către producătorul-exportator în măsura în care, în mod normal, acestea sunt suportate de către importator.
- (16) În plus, în cazul de față, ancheta a arătat că societățile afiliate relevante nu au obținut o marjă de profit sustenabilă în Uniune. În această privință, ar trebui să se menționeze în primul rând că marja de profit a unui importator neafiliat cooperant nu a putut fi utilizată, întrucât era confidențială și astfel nu a putut fi comunicată entităților concurente. Prin urmare, a fost folosită⁽¹⁾ ca referință o marjă de profit utilizată în cadrul unei proceduri anterioare privind un alt produs chimic fabricat de un sector industrial similar și importat în Uniune în condiții similare cu cele din cazul de față. Această marjă de profit reprezintă baza cea mai obiectivă disponibilă pentru a se ajunge la o estimare satisfăcătoare a unui preț de export stabilit în condiții obiective. Această marjă de profit rezonabilă utilizată a fost de 5 %. Întrucât profitul realizat de societăți afiliate din Uniune este semnificativ mai mic decât acest prag, și având în vedere caracterul nesustenabil al unui astfel de profit, prețul de transfer nu a putut fi considerat ca fiind fiabil.
- (17) În plus, nu sunt neapărate necesare elemente de probă pozitive potrivit cărora între societățile afiliate a avut, într-adevăr, loc acea compensare încrucișată sau au apărut anumite costuri care sunt în mod normal suportate de importator, dar au fost plătite de oricare parte. După cum s-a menționat mai sus, aceste costuri sunt întotdeauna suportate de către o societate afiliată imediat ce o astfel de societate execută operațiuni de vânzare și de import. Ca urmare a asocierii între societățile afiliate, existența unor compensări încrucișate prin intermediul altor produse sau astfel de costuri nu pot fi excluse și, prin urmare, prețurile de transfer nu sunt fiabile.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1036/2010 al Comisiei din 15 noiembrie 2010 de instituire a unei taxe antidumping provizorii privind importurile de pudră de zeolit A originară din Bosnia și Herțegovina (JO L 298, 16.11.2010, p. 27).

- (18) De asemenea, nu este relevant dacă societatea afiliată din Uniune exercită toate funcțiile unui importator sau chiar alte funcții. Factorul relevant este dacă prețul de export la nivelul frontierei comunitare este fiabil. După cum s-a menționat mai sus în considerentul 15, ancheta actuală a relevat faptul că nivelurile prețurilor între societățile afiliate nu a permis societăților afiliate din Uniune să obțină o marjă de profit rezonabilă. Niciunul dintre exportatori nu a furnizat dovezi care să indice de ce această marjă de profit ar fi inadecvată și, prin urmare, afirmațiile făcute în această privință ar trebui să fie considerate nefondate. Argumentul că una dintre aceste societăți afiliate nu exercita funcțiile unui importator în Uniune nu este justificat, deoarece, astfel cum s-a menționat mai sus, este irelevant care erau funcțiile exacte pe care societatea le exercita pe teritoriul Uniunii. În plus, faptul că societatea comercială exercita numai unele funcții ale unui importator este în orice caz reflectat în valoarea costurilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale suportate de societățile afiliate, dar, cu siguranță, nu în marja de profit utilizată. În plus, ar trebui să se menționeze că faptul că anumite activități sunt realizate de către societatea afiliată înainte de importare nu înseamnă că prețul de export nu poate fi construit pe baza prețului de revânzare către primul client independent, efectuându-se ajustările necesare, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază.
- (19) În urma comunicării constatărilor finale, cei doi producători-exportatori cooperanți din Indonezia și-au reiterat afirmațiile cu privire la determinarea prețului de export. Un producător-exportator a contestat constatările formulate în considerentul 15, potrivit cărora este suficient doar să existe o asociere între exportator și importator pentru ca prețurile reale de export să poată fi considerate de către Comisie ca fiind nefiababile și a susținut că acest fapt ar fi contrar articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. În plus, același producător-exportator a afirmat că argumentele expuse în considerentul 17, potrivit cărora anumite costuri sunt suportate de către o societate afiliată imediat ce o astfel de societate își execută operațiunile de vânzare și import, nu s-au bazat pe faptele cazului. În fine, acest producător-exportator a susținut că ancheta Comisiei nu a ținut cont de faptul că nivelurile prețurilor aplicate societății afiliate și ale celor aplicate clienților independenți din Uniune erau similare.
- (20) Celălalt producător-exportator și-a reiterat afirmația potrivit căreia pentru stabilirea prețului de export ar trebui să fie luat în considerare prețul său de export față de primul client independent la frontiera Uniunii, subliniind faptul că societatea afiliată a acționat doar în calitate de intermediar și că, printre altele, vămuirea s-a efectuat de către clienții neafiliați din Uniune.
- (21) Ca răspuns la aceste afirmații, se remarcă faptul că, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, Comisia a considerat că, pe baza faptelor cazului, prețurile de export ar trebui să fie construite ca urmare a asocierii dintre exportatori și părțile afiliate. Într-adevăr, ancheta a arătat că părțile afiliate relevante nu au obținut o marjă de profit sustenabilă în Uniune în cursul perioadei de anchetă. În această privință, funcția societății afiliate din Uniune nu este relevantă pentru a se stabili dacă în cazul de față prețurile de export ar trebui să fie construite. În plus, după cum s-a menționat în considerentul 18 de mai sus, faptul că societățile afiliate îndeplinesc doar anumite funcții nu constituie un obstacol pentru aplicarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, ci este reflectat prin deducerea unei valori mai mici a costurilor de vânzare, cheltuielilor administrative și altor costuri generale din prețul la care produsul în cauză este revândut pentru prima oară unui cumpărător independent. În fine, se observă, de asemenea, faptul că producătorii-exportatori nu au furnizat nici un nou element de probă concret care ar putea contrazice aceste constatări. În ceea ce privește afirmația referitoare la nivelul de preț similar aplicat clienților afiliați și independenți din Uniune, trebuie notat faptul că această afirmație a fost abordată în considerentul 37 din regulamentul provizoriu. Ancheta a evidențiat că, în pofida unor niveluri de preț similare cu cele ale clienților independenți, prețurile de transfer între societățile afiliate nu s-au situat la un nivel care să permită importatorilor afiliați să obțină un profit sustenabil în Uniune. Prin urmare, aceste afirmații ar trebui să fie respinse.
- (22) Argumentele referitoare la recurgerea la prețuri de export construite în cadrul prezentei anchete ar trebui să fie, prin urmare, respinse.
- (23) Aceiași doi producători-exportatori au afirmat că, în cazul în care prețurile de export sunt construite în pofida argumentelor expuse în considerentele 12-14, marja de profit rezonabilă de 5 % utilizată pentru construirea prețului de export este supraestimată și că în locul ei ar trebui să fie utilizată marja de profit reală a societăților lor afiliate, întrucât prețurile practicate între părțile afiliate erau la același nivel cu cele practicate față de clienții independenți.
- (24) Pe baza argumentelor expuse în considerentele 15-18 cu privire la fiabilitatea prețurilor de transfer și la marjele de profit ale societăților afiliate din Uniune, acest argument ar trebui să fie respins. În orice caz, ajustările realizate pentru cheltuielile efectuate în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază s-au bazat pe costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale ale societăților relevante și reflectă, prin urmare, activitățile acestor societăți, indiferent de funcțiile lor. În consecință, acest argument ar trebui respins.
- (25) Unul dintre producătorii-exportatori sus-menționați a afirmat că, pentru anumite tranzacții încheiate cu o societate neafiliată producătorului-exportator, prețul de export ar fi trebuit să fie stabilit pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează să fie plătit, în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază.

Comisia a constatat, însă, că vânzările în cauză nu erau vânzări la export către Uniune. Pe această bază, tranzacțiile în cauză au fost excluse atunci când s-a stabilit prețul de export. În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator a contestat această excludere pe baza faptului că toate vânzările în Uniune ale produsului în cauză fabricat de producătorul-exportator ar trebui să fie luate în considerare de către Comisie. Cu toate acestea, toate vânzările către clientul independent în cauză au fost luate în considerare pentru stabilirea prețului de export. Orice tranzacții ulterioare de la acest client independent nu trebuie să fie luate în considerare, deoarece, în primul rând, nu sunt vânzări la export în sensul articolului 2 alineatele (8) și (9) din regulamentul de bază și, în al doilea rând, există riscul unei duble contabilizări a acestor vânzări. Pe această bază, afirmația producătorului-exportator a fost respinsă.

- (26) În lipsa oricăror alte observații referitoare la stabilirea prețului de export, se confirmă concluziile din considerentele 32-38 din regulamentul provizoriu.

3. Comparație

- (27) În urma comunicării constatărilor provizorii, cei doi producători-exportatori care au cooperat au contestat considerarea cheltuielilor efectuate pentru mutarea mărfurilor de la fabrică la depozit drept costuri logistice interne, neafectând comparabilitatea prețurilor.
- (28) Unul dintre producătorii-exportatori avea mai multe depozite de distribuție pe piața internă de unde expedia glutamatul monosodic către consumatorii finali. Potrivit acestuia, cheltuielile cu transportul de la fabrică la depozite ar trebui să fie considerate drept cost al transportului intern și să se deducă din valoarea normală, deoarece nu a survenit niciun astfel de cost pentru vânzările la export. Celălalt producător-exportator a susținut că, în unele cazuri, costurile pentru mutarea mărfurilor în depozit ar putea fi legate de o factură specifică și, prin urmare, sunt cheltuieli de vânzare directă și că aceste costuri sunt incluse în prețul facturat clienților, fapt care afectează comparabilitatea prețurilor. Acestea ar trebui, prin urmare, să fie deduse din valoarea normală.
- (29) Se consideră că depozitele fac parte din localurile unui producător-exportator și că un produs este gata pentru a fi vândut numai din momentul în care se află în depozit. Distanța dintre depozit și fabrică este irelevantă, la fel ca și chestiunea asocierii între transportul de la fabrică la depozit și o anumită tranzacție de vânzare pe piața internă, deoarece aceste costuri sunt de regulă suportate înainte de vânzare și, prin urmare, nu sunt cheltuieli directe de vânzare care au un efect asupra comparabilității prețurilor. Prin urmare, în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (e) din regulamentul de bază, afirmațiile în această privință ar trebui respinse.
- (30) După comunicarea constatărilor provizorii, producătorul-exportator cooperant care a exportat glutamat monosodic prin intermediul unei societăți afiliate aflată în afara Uniunii a afirmat că exporturile sale nu ar trebui să fie ajustate în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, întrucât societatea afiliată din afara Uniunii nu a acționat ca un agent și nu a lucrat pe bază de comision. Producătorul-exportator a susținut, de asemenea, că adaosul pentru societatea afiliată respectivă, care a servit ca bază pentru ajustarea efectuată, nu afectează comparabilitatea prețurilor deoarece, la construirea prețului de export, Comisia a dedus deja o marjă rezonabilă de profit la nivelul societății afiliate din Uniune, care ar acoperi toate marjele de profit legate de toate tranzacțiile dintre societăți. Producătorul-exportator a mai afirmat că, eventual, din prețul de export construit s-ar putea deduce doar costurile de vânzare, cheltuielile administrative și celelalte costuri generale suportate de societatea afiliată din afara Uniunii.
- (31) Ancheta a stabilit că societatea afiliată situată în afara Uniunii a aplicat un adaos pentru fiecare vânzare la export către Uniune. Acesta a afectat comparabilitatea prețurilor, întrucât a fost aplicat doar pentru vânzările la export și nu pentru vânzările pe piața internă. Afirmația potrivit căreia marja de profit a societății afiliate a fost deja luată în considerare la construirea prețului de export în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază nu a putut fi acceptată. Acest lucru se datorează faptului că ajustările efectuate în conformitate cu articolul 2 alineatele (9) și (10) din regulamentul de bază au obiective diferite, sunt separate și distincte unele de altele și sunt reglementate de norme de fond diferite. Articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază are drept scop stabilirea unui preț de export fiabil, în timp ce articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază urmărește să asigure comparabilitatea prețului de export cu valoarea normală. Odată ce prețul de export a fost stabilit în mod corespunzător în temeiul articolului 2 alineatele (8) sau (9) din regulamentul de bază, orice ajustare suplimentară efectuată în temeiul articolului 2 alineatul (10) nu mai vizează prețul de export ca atare și nu este menită în niciun fel să determine valoarea normală și prețul de export ca atare. Prin urmare, producătorul-exportator cooperant nu ține seama de scopul ajustării în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, care este acela de a face prețul comparabil cu valoarea normală și nu de a determina prețul de export ca atare. Prin urmare, marja de profit rezonabilă dedusă în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază nu acoperă orice eventual adaos aplicat în același circuit de vânzări. În ceea ce privește suma care urmează a

fi ajustată, ajustarea efectuată reflectă adaosul efectiv aplicat între societățile afiliate și, astfel, care afectează în mod real prețurile și comparabilitatea lor. Nu există, așadar, niciun motiv ca aceasta să fie înlocuită cu o altă sumă teoretică. În fine, Comisia are dreptul să țină seama de faptul că societatea afiliată situată în afara Uniunii primește plățile (sub forma adaosului reținut de către societatea afiliată pentru vânzările efectuate către clienți din Uniune). Pentru ca societatea afiliată să poată fi considerată, pentru acele plăți, o societate supusă impozitului pe profit în țara situată în afara Uniunii (care are o rată a impozitului pe profit considerabil mai scăzută decât în Indonezia), aceasta trebuie să desfășoare o activitate economică reală pe teritoriul acesteia. Astfel, producătorul-exportator indonezian nu poate simultan să încerce să își asigure regimul fiscal favorabil pe care îl obține grație prezenței societății afiliate în țara din afara Uniunii și activității economice a acesteia din urmă în jurisdicția respectivă, și, în același timp, să afirme în contextul procedurilor antidumping că societatea afiliată nu desfășoară nicio activitate economică. Prin urmare, aceste afirmații ar trebui să fie respinse.

- (32) După comunicarea constatărilor finale, producătorul-exportator și-a reiterat afirmațiile privind ajustarea adaosului societății sale afiliate și a contestat faptul că anumite considerații de ordin fiscal ar trebui să fie plasate în contextul unei anchete antidumping. Producătorul-exportator a afirmat, de asemenea, că, deși nu contestă faptul că societatea sa afiliată desfășurase activități comerciale în țara terță în cauză, acestea au fost limitate în ceea ce privește produsul în cauză. În plus, acesta a reamintit faptul că activitățile societății afiliate au fost în mod evident diferite de cele ale unui agent și că nu a primit niciun comision din partea producătorului-exportator în ceea ce privește vânzările către Uniune. În fine, producătorul-exportator a reiterat faptul că, la construirea prețului de export, Comisia a dedus deja o marjă rezonabilă de profit la nivelul societății afiliate din Uniune, care ar acoperi toate marjele de profit aferente tuturor tranzacțiilor dintre societăți. În acest sens, producătorul-exportator a susținut că, în cazul vânzărilor succesive efectuate între societățile afiliate, practica Comisiei ar fi, într-adevăr, de a deduce numai marja de profit a societății afiliate care vinde direct către clientul independent din Uniune, dar nu și marjele de profit ale celorlalte societăți afiliate de pe același canal de vânzări.
- (33) Este de remarcat faptul că, în cazul de față, existența unei entități fiscale separate poate servi drept indicație a activităților economice semnificative efectuate de partea afiliată situată în afara Uniunii, întrucât aceste activități sunt necesare în temeiul legislației fiscale naționale. În cazul de față și astfel cum s-a explicat în considerentul 31, Comisia a luat în considerare faptul că producătorul-exportator în cauză are o parte afiliată în afara Uniunii cu o activitate economică semnificativă și faptul că partea afiliată din afara Uniunii a dedus un adaos pentru fiecare tranzacție de vânzare a produsului în cauză între părțile afiliate, ceea ce afectează comparabilitatea prețurilor pentru exporturile de MSG către Uniune. Mai mult, după cum s-a menționat în considerentul 31, valoarea care a stat la baza ajustării a reflectat adaosul real, verificat, aplicat între societățile afiliate și, prin urmare, a reflectat în mod precis și activitățile societății afiliate. Prin urmare, aceste afirmații ar trebui să fie respinse.
- (34) În urma comunicării concluziilor provizorii, același producător-exportator a contestat ajustarea efectuată pentru comisioane plătite la prețul de export, susținând că acestea nu erau cheltuieli directe legate de vânzare, ci erau plătite lunar, astfel nefiind legate de o anumită tranzacție de vânzare și neafectând comparabilitatea prețurilor. Acest producător-exportator a susținut că celelalte comisioane plătite au efect doar între societățile afiliate și că, prin urmare, articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază nu ar fi aplicabil. De asemenea, producătorul-exportator a susținut că, plecând de la ipoteza că a fost considerat o entitate economică unică împreună cu societatea sa afiliată, orice transfer de fonduri în această entitate economică nu ar fi o cheltuială sau venit pentru această entitate economică.
- (35) Ancheta a stabilit că, în conformitate cu un „acord privind comisioanele” între producătorul-exportator și societatea sa afiliată, comisioanele au devenit exigibile atunci când producătorul-exportator din Indonezia a vândut direct către clienți independenți pe piața Uniunii (în loc să vândă prin intermediul societății sale afiliate). Comisionul plătit a fost direct legat de valoarea netă a vânzărilor. Ca urmare, relația directă dintre vânzarea respectivă și comisionul plătit a afectat comparabilitatea prețurilor în sensul articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază.
- (36) În fine, ipoteza că societățile afiliate au fost considerate o entitate economică unică este inexactă. Ancheta a arătat că producătorul-exportator avea el însuși un departament pentru export complet funcțional și că nu a existat o dublare a sarcinilor legate de export între producătorul-exportator și importatorul afiliat. Prin urmare, societatea afiliată nu poate fi considerată un departament intern de vânzări, iar aceste argumente ar trebui să fie respinse.
- (37) Alternativ, în cazul în care prețurile de export ar fi ajustate în baza articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, producătorul-exportator a afirmat că valoarea comisioanelor plătite ar trebui, de asemenea, să fie exclusă din valoarea costurilor de vânzare, a cheltuielilor administrative și a celorlalte costuri generale suportate de societatea afiliată care au fost deduse din prețul de revânzare către primul client independent din Uniune, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. Cu toate acestea, în temeiul

articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, atunci când se construiește un preț de export fiabil, toate costurile suportate între import și revânzare ar trebui să fie deduse din prețul de revânzare către primul client independent din Uniune și nu există niciun temei juridic pentru a compensa aceste costuri prin orice venit, așa cum solicită producătorul-exportator. Mai mult, costurile de vânzare, cheltuielile administrative și celelalte costuri generale ale societății afiliate din Uniune erau asociate unui circuit de vânzări diferit (și anume, prin intermediul clientului afiliat) de venitul din comisioanele asociate circuitului de vânzări către clienți neafiliați. În fine, ajustarea pentru adaos, realizată în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, și stabilirea prețului de export în temeiul alineatelor (8) sau (9) din același articol 2 au scopuri diferite și reprezintă două etape diferite ale analizei dumpingului.

- (38) În urma comunicării constatărilor finale, producătorul-exportator și-a reiterat afirmațiile cu privire la comisionul descris în considerentul 35 și a susținut că ar fi illogic să se considere că prețurile de transfer între părțile afiliate nu sunt fiabile, pe de o parte, și să se ajusteze prețul de export în baza unui acord privind comisionul între părțile afiliate, pe de altă parte. Producătorul-exportator a contestat în continuare constatările expuse în considerentul 35, potrivit cărora comisionul plătit a fost direct legat de valoarea netă a vânzărilor și că exista, așadar, o legătură directă între vânzare și comisionul plătit, fapt care afectează comparabilitatea prețurilor, întrucât a fost plătit o dată pe lună, iar detaliile de calcul al comisionului nu au fost comunicate între părți.
- (39) Producătorul-exportator nu a prezentat nici o dovadă în plus în sprijinul afirmațiilor sale și nici nu a oferit informații factuale suplimentare care susțin declarația sa și care să poată inversa concluziile menționate anterior. Prin urmare, se confirmă concluziile formulate în considerentele 35-37.
- (40) În urma comunicării constatărilor provizorii, un producător-exportator a susținut că ar trebui să se facă o ajustare a valorii normale în funcție de costurile de promovare și stimulare. Producătorul-exportator a afirmat că aceste costuri nu au apărut la vânzările la export către Uniune, în timp ce au avut un impact direct asupra prețului de vânzare pe piața internă. În sprijinul acestui argument, producătorul-exportator a afirmat că, cel puțin în anumite cazuri, aceste costuri ar putea fi asociate cu tranzacții de vânzare specifice de pe piața internă. În fine, acest producător-exportator a susținut că aceste costuri de promovare și stimulare reflectă nivelurile de comercializare diferite de pe piața internă (unde MSG a fost vândut direct către comercianții cu amănuntul), pe de o parte, și vânzările către Uniune (care au fost efectuate către comercianți și distribuitori), pe de altă parte.
- (41) Ancheta a arătat că, în mare parte, costurile de promovare și stimulare erau legate de conturi de client și nu de anumite tranzacții de vânzare. Costurile de stimulare și de promovare sunt suportate indiferent dacă produsul a fost sau nu vândut până la urmă. În plus, ancheta a arătat că, de fapt, costurile despre care s-a pretins că sunt legate de o anumită tranzacție de vânzare nu au fost reflectate în preț. Pe această bază, s-a concluzionat că prețurile și comparabilitatea acestora nu au fost afectate de costurile de promovare și stimulare și că această afirmație ar trebui să fie respinsă.
- (42) Un producător-exportator a susținut că glutamatul monosodic sub formă de cristale de mari dimensiuni (dimensiunea granulelor) are caracteristici fizice diferite și că a fost vândut la un nivel de comercializare diferit în comparație cu glutamatul monosodic exportat către Uniune. Prin urmare, producătorul-exportator a afirmat că glutamatul monosodic sub formă de cristale de dimensiuni mari ar trebui să fie exclus din calculul valorii normale.
- (43) Ancheta a stabilit că existau mai multe dimensiuni ale granulelor: pulbere, granule fine, mici, normale și mari. Toate dimensiunile granulelor sunt incluse în domeniul de aplicare al produsului, deoarece acestea au aceleași caracteristici de bază, iar utilizările finale sunt interschimbabile. Prin urmare, la stabilirea valorii normale ar trebui să fie incluse toate tipurile de produse. În plus, ancheta a stabilit că diferitele dimensiuni ale granulelor nu au fost factori determinanți ai costurilor.
- (44) Ancheta a arătat, de asemenea, că pe piața internă, clienții care au cumpărat glutamat monosodic sub formă de granule mari au cumpărat glutamat monosodic și sub formă de granule de alte dimensiuni. Nu a existat nicio dovadă că diferența de preț observată pentru glutamatul monosodic sub formă de granule de dimensiuni mari era legată de caracteristicile fizice sau de nivelul de comercializare, întrucât este posibil ca această diferență de preț să fie legată de alte elemente, cum ar fi clienții și volumele achiziționate. Mai mult, producătorul-exportator nu a cuantificat diferența despre care se susține că ar exista la nivelul caracteristicilor fizice. Prin urmare, argumentele în această privință ar trebui să fie respinse.
- (45) În absența oricăror alte observații privind comparația, se confirmă concluziile enunțate în considerentele 39-46 din regulamentul provizoriu.

4. Marje de dumping

- (46) În absența oricăror observații, se confirmă metodologia utilizată pentru calcularea marjelor de dumping, astfel cum este descrisă în considerentele 47-48 din regulamentul provizoriu.

- (47) Ținând seama de excluderea anumitor tranzacții din calculul de stabilire a prețului de export al unui producător-exportator, astfel cum se prezintă în considerentul 25, și în lipsa oricăror alte observații, marjele de dumping definitive, exprimate ca procent din prețul CIF (cost, asigurare, transport) la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt după cum urmează:

Societatea comercială	Marjă de dumping
PT. Cheil Jedang Indonesia	7,2 %
PT. Miwon Indonesia	13,3 %
Toate celelalte societăți comerciale	28,4 %

D. PREJUDICIUL

1. Definirea industriei din Uniune și a producției Uniunii

- (48) Părțile interesate au reiterat afirmația potrivit căreia Comisia ar trebui să excludă producătorul cooperant din Uniune din industria din Uniune din cauza necooperării unui producător-exportator din Indonezia afiliat acestuia. S-a susținut că evaluarea prejudiciului ar putea fi afectată de această relație.
- (49) Părțile în cauză nu au prezentat niciun fel de informații sau dovezi noi în acest sens. În special, acestea nu și-au justificat afirmația în ceea ce privește măsura în care ar fi putut fi afectată evaluarea prejudiciului. Conform celor stabilite în considerentul 53 din regulamentul provizoriu, în acest caz nu este necesar ca producătorul cooperant din Uniune să fie exclus din industria din Uniune, în pofida relației sale cu producătorul-exportator necooperant din Indonezia, întrucât acest unic producător din Uniune a cooperat pe deplin cu Comisia pe parcursul anchetei și a făcut obiectul unei verificări complete. Prin urmare, necooperarea unui producător-exportator indonezian în cadrul anchetei nu a avut niciun impact asupra derulării anchetei. În consecință, acest argument ar trebui respins.
- (50) După comunicarea constatărilor, părțile în cauză și-au reiterat afirmația potrivit căreia producătorul cooperant din Uniune ar trebui să fie exclus din industria din Uniune din cauza necooperării unui producător-exportator din Indonezia afiliat acestuia. Aceste părți au susținut că lipsa cooperării producătorului-exportator afiliat din Indonezia ar fi putut afecta evaluarea prejudiciului industriei din Uniune. În esență, acestea au susținut că prețurile pentru glutamatul monosodic ar fi negociate la nivel mondial și că din cauza relației exista un risc de compensare încrucișată, care consta în reducerea prețurilor pentru clienții de pe piața Uniunii și în perceperea unor prețuri mai ridicate pe piața unei țări terțe. Prin faptul că nu cooperează în cadrul anchetei, producătorul-exportator afiliat din Indonezia ar lipsi Comisia de posibilitatea de a verifica dacă a avut loc sau nu compensarea încrucișată.
- (51) Părțile în cauză s-au limitat să prezinte argumentul fără a-l susține cu vreun element de probă concret. În orice caz, în ceea ce privește prețurile practicate de către producătorul din Uniune față de clienții săi pe piața Uniunii, care au fost verificate în cursul anchetei, nu există nicio indicație că aceste prețuri au fost reduse din motive de compensare încrucișată. Dimpotrivă, astfel cum se menționează în considerentul 100 din regulamentul provizoriu, prețurile importurilor din Indonezia au scăzut cu 8 % în cursul perioadei luate în considerare, ceea ce a exercitat o presiune asupra prețurilor de pe piața Uniunii, astfel încât industria din Uniune nu a putut să mărească prețurile corespunzător cu creșterea costurilor sale. Prin urmare, în ansamblu, industria din Uniune a fost obligată să își reducă prețurile în cursul perioadei luate în considerare. Prin urmare, argumentul a fost respins.
- (52) În lipsa oricărei alte observații privind definirea industriei din Uniune și a producției din Uniune, se confirmă concluziile expuse în considerentele 50-51 din regulamentul provizoriu.

2. Consumul la nivelul Uniunii

- (53) În urma comunicării constatărilor provizorii, o parte interesată a afirmat că descrierea evoluției consumului la nivelul Uniunii din considerentul 55 din regulamentul provizoriu este incompletă. În special, această parte a susținut că scăderea consumului între exercițiile financiare 2010-2011 și 2011-2012 s-a datorat faptului că importurile din Vietnam au fost înlocuite cu importuri mai ieftine din Indonezia și că, prin urmare, clienții din Uniune, nemaiașteptându-se la creșteri ale prețurilor, și-au vândut stocurile acumulate, ceea ce a avut ca efect scăderea volumului total al vânzărilor la nivelul Uniunii.

- (54) Circumstanțele descrise de partea interesată respectivă nu contrazic de fapt concluziile expuse în considerentul 55 din regulamentul provizoriu, conform cărora scăderea consumului în exercițiile financiare 2010-2011 și 2011-2012 s-a datorat în principal unei scăderi a vânzărilor industriei din Uniune pe piața Uniunii. Mai concret, între exercițiile financiare 2010-2011 și 2011-2012, au scăzut atât vânzările industriei din Uniune, cât și importurile din țările terțe. Cu toate acestea, în timp ce importurile totale au scăzut cu numai 2 % (a se vedea considerentul 107 din regulamentul provizoriu), volumul vânzărilor industriei din Uniune a scăzut cu 16 % (considerentul 72 din regulamentul provizoriu). Scăderea volumului vânzărilor industriei din Uniune a coincis cu o scădere a volumului producției industriei din Uniune, astfel cum se arată în tabelul din considerentul 68 din regulamentul provizoriu.
- (55) Cu toate acestea, astfel cum se arată în tabelul din considerentul 104 din regulamentul provizoriu, importurile din Vietnam au crescut între exercițiile financiare 2010-2011 și 2011-2012, spre deosebire de ceea ce a susținut partea interesată în cauză, în timp ce importurile din alte țări terțe, cum ar fi Brazilia, au scăzut cu aproape 60 % în cursul aceleiași perioade. Ipoteza că importurile din Vietnam au fost înlocuite de importuri din Indonezia nu este, prin urmare, confirmată de constatări.
- (56) Mai mult, partea în cauză nu a prezentat elemente justificative care să-i susțină afirmația potrivit căreia utilizatorii au acumulat stocuri înainte de perioada luată în considerare și că aceștia le-au vândut în cantități mari atunci când importurile din Indonezia au crescut. Aceste afirmații nu au putut fi confirmate nici în cursul anchetei. Afirmațiile părții interesate în această privință ar trebui să fie, prin urmare, respinse.
- (57) În lipsa oricăror alte observații privind consumul în Uniune, se confirmă concluziile expuse în considerentele 52-55 din regulamentul provizoriu.

3. Importurile provenite din țara în cauză

- (58) În lipsa oricăror observații privind importurile din țara în cauză, se confirmă concluziile expuse în considerentele 56-66 din regulamentul provizoriu.

4. Situația economică a industriei din Uniune

- (59) O parte interesată a susținut că, deși volumul producției și utilizarea capacității au scăzut în cursul perioadei luate în considerare, aceasta a fost doar o consecință a unei creșteri substanțiale înainte de această perioadă. Această parte a susținut că, prin urmare, scăderea constatată în perioada luată în considerare nu ar trebui socotită o evoluție negativă și nu ar demonstra un prejudiciu. Cu toate acestea, doar tendințele stabilite în cursul perioadei luate în considerare sunt, în mod normal, luate în calcul atunci când se evaluează evoluția indicatorilor de prejudiciu. În cazul de față, nu există niciun motiv valabil pentru o abatere de la această practică evaluându-se evoluțiile indicatorilor de prejudiciu pe parcursul unei perioade extinse. Prin urmare, argumentul respectiv ar trebui să fie respins.
- (60) Aceeași parte interesată a susținut că este posibil ca eventuala includere a produselor secundare să fi determinat creșterea nejustificată a costurilor de producție ale industriei din Uniune, fapt care ar fi avut un impact asupra profitabilității. Această afirmație este incorectă. Costul de producție al industriei din Uniune, incluzând produsele secundare, a făcut obiectul unor verificări prin care s-a stabilit în mod satisfăcător faptul că aceste costuri erau complete și corecte. Prin urmare, această afirmație ar trebui să fie respinsă.
- (61) În lipsa oricăror altor observații privind evoluția indicatorilor de prejudiciu, se confirmă concluziile expuse în considerentele 67-93 din regulamentul provizoriu.

5. Concluzie privind prejudiciul

- (62) O parte interesată a susținut că nu toți indicatorii de prejudiciu au evidențiat o tendință negativă și că faptul că există o tendință negativă doar în cazul a câtorva indicatori de prejudiciu nu este suficient pentru a se concluziona că industria din Uniune a suferit un prejudiciu important.
- (63) În conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, nu toți indicatorii de prejudiciu trebuie să aibă o evoluție negativă pentru a se concluziona că există un prejudiciu. În plus, afirmația este incorectă deoarece ancheta a demonstrat că aproape toți indicatorii de prejudiciu au înregistrat o evoluție negativă pe parcursul perioadei luate în considerare. Prin urmare, această afirmație ar trebui să fie respinsă.

- (64) Pe baza celor prezentate mai sus și în absența oricăror altor observații, se confirmă concluziile expuse în considerentele 94-96 din regulamentul provizoriu conform cărora industria din Uniune a suferit un prejudiciu important în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază.

E. LEGĂTURA DE CAUZALITATE

1. Efectul importurilor care au făcut obiectul unui dumping

- (65) Una dintre părți a afirmat că, având în vedere constatările expuse în considerentul 66 din regulamentul provizoriu, și anume că marja de subcotare medie ponderată a importurilor indoneziene s-a situat între 0 % și 5 % în cursul perioadei luate în considerare, aceste importuri nu ar fi putut cauza prejudiciul suferit de industria din Uniune, deoarece nu ar fi putut exercita nicio presiune asupra prețurilor de pe piața Uniunii.
- (66) Această afirmație nu a fost susținută de faptele constatate de anchetă. După cum s-a subliniat în considerentele 99 și 100 din regulamentul provizoriu, importurile din Indonezia care fac obiectul unui dumping au crescut semnificativ în perioada luată în considerare, atât în valoare absolută, cât și în ceea ce privește cota de piață. Această creștere a coincis cu o scădere a volumului vânzărilor și a cotei de piață a industriei din Uniune. Volumul atât de mare al importurilor realizate a forțat industria din Uniune să își reducă prețurile de vânzare, pentru a le alinia la nivelurile prețurilor importurilor indoneziene. Drept consecință, marjele de subcotare constatate au fost, într-adevăr, scăzute. Cu toate acestea, în același timp, industria din Uniune nu a fost în măsură să își stabilească prețurile în conformitate cu creșterea costurilor, ceea ce a dus la o scădere semnificativă a profitabilității sale pe parcursul perioadei luate în considerare. Acest lucru este confirmat de amplexarea marjelor de prejudiciu constatate, care variază între 24,9 % și 47,0 %, astfel cum se menționează în considerentul 125 de mai jos. Prin urmare, acest argument ar trebui să fie respins.
- (67) În lipsa oricăror altor observații privind efectele importurilor care au făcut obiectul unui dumping, s-au confirmat concluziile expuse în considerentele 98-101 din regulamentul provizoriu.

2. Efectul altor factori

2.1. Efectul importurilor din China

- (68) Potrivit afirmațiilor a două părți interesate, contrar concluziilor la care s-a ajuns în considerentul 103 din regulamentul provizoriu, importurile din China au avut un efect negativ asupra prețurilor de vânzare ale industriei din Uniune și au contribuit, prin urmare, la prejudiciul important.
- (69) În termeni absoluți, volumul importurilor din China a rămas la niveluri scăzute în cursul perioadei luate în considerare, după cum s-a menționat în considerentul 102 din regulamentul provizoriu. În plus, atunci când se iau în considerare taxele antidumping, prețurile la import au fost la niveluri mai ridicate decât prețurile de vânzare ale industriei din Uniune și, de asemenea, mai mari decât prețurile de import indoneziene. Afirmația potrivit căreia importurile chineze au contribuit la prejudiciul material suferit de industria din Uniune, având în vedere volumul importurilor și nivelurile prețurilor de import chineze, a fost respinsă.
- (70) Prin urmare, se confirmă concluziile la care s-a ajuns în considerentele 102 și 103 din regulamentul provizoriu.

2.2. Importurile din alte țări terțe

- (71) În lipsa oricăror alte observații privind efectele importurilor din alte țări terțe, se confirmă concluziile la care s-a ajuns în considerentele 104-108 din regulamentul provizoriu.

2.3. Evoluția consumului la nivelul Uniunii

- (72) În urma comunicării concluziilor provizorii, o parte interesată a afirmat că scăderea vânzărilor industriei din Uniune a coincis cu scăderea consumului în Uniune, care a fost, prin urmare, principala cauză a prejudiciului important suferit de industria din Uniune.
- (73) Astfel cum s-a arătat în considerentul 109 din regulamentul provizoriu, consumul a scăzut cu numai 2 %, în timp ce scăderea vânzărilor industriei din Uniune a fost de 17 % în cursul perioadei luate în considerare. Prin urmare, scăderea consumului nu poate explica scăderea cu mult mai accentuată a volumului vânzărilor. În plus, importurile din Indonezia au crescut în pofida scăderii consumului. Prin urmare, această afirmație ar trebui să fie respinsă.

- (74) În absența oricăror alte observații în această chestiune, s-au confirmat concluziile la care s-a ajuns în considerentul 109 din regulamentul provizoriu.

2.4. Performanța la export a industriei din Uniune

- (75) În lipsa oricăror observații privind efectele performanței la export a industriei din Uniune, s-au confirmat concluziile la care s-a ajuns în considerentele 110-112 din regulamentul provizoriu.

2.5. Presupusele deficiențe ale industriei din Uniune

- (76) În urma comunicării constatărilor provizorii, două părți interesate au reiterat faptul că prejudiciul suferit de industria din Uniune s-a datorat presupuselor ineficiențe inerente procesului de producție al industriei din Uniune, inclusiv utilizării ineficiente a resurselor de către industria din Uniune.
- (77) Aceste părți au omis să precizeze natura acelor presupuse ineficiențe. Astfel cum este prezentat în considerentul 113 din regulamentul provizoriu, ancheta nu a scos la iveală nicio ineficiență potențială a industriei din Uniune, iar afirmațiile în această privință au fost respinse.
- (78) În urma comunicării constatărilor, o parte interesată și-a reiterat afirmațiile cu privire la ineficiențele industriei din Uniune. În acest sens, partea în cauză pretinde că nu au fost examinate opririle în vederea lucrărilor de întreținere, integrarea fostei societăți afiliate, creșterea costului forței de muncă și viitoarele investiții importante, precum și efectul acestora asupra situației industriei din Uniune.
- (79) Contrar celor afirmate, factorii menționați mai sus au fost, de fapt, analizați de Comisie, astfel cum se arată în considerentele 94-96 (opririle în vederea lucrărilor de întreținere), 89 și 90 (integrarea fostei societăți afiliate), 91 (costurile cu forța de muncă) și 82 și 83 (investițiile) de mai jos, dar nu au fost evidențiate eventuale ineficiențe ale industriei din Uniune. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.
- (80) În absența oricăror alte observații privind aspectele menționate mai sus, s-au confirmat concluziile la care s-a ajuns în considerentul 113 din regulamentul provizoriu.

2.6. Criza financiară

- (81) În lipsa oricăror alte observații referitoare la efectul crizei financiare, s-au confirmat concluziile la care s-a ajuns în considerentul 114 din regulamentul provizoriu.

2.7. Investițiile și cerințele de reglementare ale UE în materie de siguranță

- (82) În urma comunicării constatărilor provizorii, o parte interesată a afirmat că prejudiciul a fost cauzat de nivelul ridicat al investițiilor efectuate de industria din Uniune. Această parte a susținut că necesitatea de a efectua investiții ar fi lipsită de relevanță, deoarece ar trebui să fie analizat numai efectul investițiilor asupra situației industriei din Uniune și, în special, efectele acestora asupra profitabilității industriei din Uniune.
- (83) Partea respectivă nu a explicat în ce măsură investițiile realizate de industria din Uniune ar fi putut avea un impact asupra profitabilității lor. Astfel cum s-a descris în considerentul 116 din regulamentul provizoriu, investițiile realizate de industria din Uniune s-au bazat pe decizii de afaceri rezonabile și nu au putut fi considerate ca fiind nejustificate. Mai mult, costurile investițiilor sunt amortizate în timp și, ca atare, nu au avut un impact semnificativ asupra profitabilității industriei din Uniune. Afirmațiile părții interesate în această privință au fost, prin urmare, respinse.
- (84) În urma comunicării constatărilor, această parte interesată și-a reiterat afirmația potrivit căreia prejudiciul a fost cauzat de cerințele de reglementare în materie de siguranță și de nivelul ridicat al investițiilor realizate de industria din Uniune pentru a răspunde acestor cerințe. Acestea au reafirmat, de asemenea, că ar fi lipsit de relevanță faptul că aceste decizii au fost decizii de afaceri rezonabile și că analiza ar fi trebuit să țină seama numai de efectul asupra profitabilității. În acest sens, în cele din urmă, s-a afirmat că amortizarea costurilor de investiții în timp este irelevantă.
- (85) Spre deosebire de ceea ce s-a susținut, evaluarea a luat în considerare efectul investițiilor realizate asupra profitabilității industriei din Uniune. Amortizarea costurilor investiției este un factor de cost relevant în stabilirea profitabilității și, prin urmare, a trebuit să fie luată în considerare. Prin urmare, argumentul a fost respins.

- (86) În lipsa oricăror alte observații privind efectele investițiilor și cerințele de reglementare privind siguranța ale UE, s-au confirmat concluziile din considerentele 115-116 din regulamentul provizoriu.

2.8. Costul materiilor primei și alte costuri

2.8.1. Costul de producție

- (87) Una dintre părțile interesate a susținut că profitabilitatea a scăzut ca urmare a creșterii în paralel a costurilor de producție, în general. Prin urmare, prejudiciul este cauzat mai degrabă de această creștere a costului de producție, decât de importurile din Indonezia.

- (88) Astfel cum s-a stabilit în considerentul 100 din regulamentul provizoriu, creșterea costului de producție nu a putut fi reflectată în prețul de vânzare din cauza presiunii exercitate de importurile indoneziene de MSG asupra prețurilor. Prin urmare, scăderea profitabilității a fost cauzată în principal de creșterea importurilor care fac obiectul unui dumping, iar acest argument ar trebui să fie respins.

2.8.2. Integrarea unei foste societăți afiliate

- (89) Aceeași parte interesată a susținut că nu au fost suficient analizate efectele integrării unei foste societăți afiliate asupra profitabilității industriei din Uniune. Această parte a susținut că integrarea a avut un impact negativ asupra profitabilității și, prin urmare, a cauzat prejudiciul suferit de industria din Uniune.

- (90) Comisia a analizat mai în detaliu efectele integrării unei foste societăți afiliate asupra indicatorilor de prejudiciu relevanți, precum costul de producție, ocuparea forței de muncă, investițiile și profitabilitatea. Este de remarcat faptul că societatea afiliată respectivă a fost implicată doar în vânzarea produsului în cauză. S-a constatat că industria din Uniune a fost profitabilă în timpul exercițiului financiar în cursul căruia a avut loc integrarea (2011-2012). În exercițiul financiar următor (2012-2013), profitabilitatea a devenit negativă. Această evoluție a coincis, însă, cu o creștere a volumului importurilor din Indonezia, care în fapt s-a dublat în cursul aceluiași an. Pe această bază, analiza nu a confirmat că integrarea fostei societăți afiliate a avut un impact negativ semnificativ asupra profitabilității, iar afirmațiile făcute în această privință ar trebui să fie, prin urmare, respinse.

2.8.3. Costurile cu forța de muncă

- (91) Mai multe părți au susținut că majorarea costurilor cu forța de muncă a cauzat prejudiciul suferit de industria din Uniune. Deși creșterea costului global a fost cauzată parțial și de creșterea costurilor cu forța de muncă în cursul perioadei luate în considerare, ancheta a arătat că impactul creșterii costurilor cu forța de muncă asupra costului total de producție nu a fost semnificativ (cifra exactă nu poate fi menționată din motive de confidențialitate). Pe această bază, creșterea costului cu forța de muncă nu a putut fi considerată ca fiind cea care a cauzat prejudiciul important suferit de industria din Uniune, iar afirmațiile în această privință ar trebui să fie respinse.

- (92) În urma comunicării constatărilor, o parte interesată a susținut că evaluarea costului forței de muncă nu ar trebui să fie realizată în mod izolat, ci că ar fi trebuit să se țină seama de impactul creșterii diverselor elemente de cost în ansamblu.

- (93) Astfel cum s-a menționat în considerentele 87 și 88, Comisia a evaluat creșterea costului de producție în ansamblu și, prin urmare, argumentul în această privință a fost respins.

2.8.4. Opririle în vederea lucrărilor de întreținere

- (94) În urma comunicării constatărilor provizorii, o parte interesată a afirmat că scăderea producției și a vânzărilor a fost determinată de opririle în vederea lucrărilor de întreținere din industria din Uniune, care, la rândul lor, au cauzat scăderea volumului vânzărilor. Prin urmare, scăderea producției și a volumului vânzărilor industriei din Uniune nu ar trebui să fie atribuită importurilor din Indonezia.

- (95) Ancheta a arătat că scăderea producției între exercițiul financiar 2012-2013 și perioada de anchetă a coincis, într-adevăr, cu o oprire prelungită a producției în vederea întreținerii, care însă a fost realizată numai în încercarea de a reduce nivelul ridicat al stocurilor cauzate de scăderea vânzărilor din anii anteriori din perioada luate în considerare.

- (96) Prin urmare, scăderea producției și a vânzărilor a fost o consecință a creșterii importurilor de glutamat monosodic care fac obiectul unui dumping provenite din Indonezia, iar acest argument ar trebui să fie respins.

- (97) În urma comunicării constatărilor, o altă parte interesată și-a reiterat afirmația potrivit căreia prejudiciul a avut drept cauză opririle în vederea lucrărilor de întreținere și că este irelevant dacă aceste întreruperi au fost sau nu necesare. Partea a declarat că ar fi trebuit să fie luat în considerare numai impactul acestor opriri asupra profitabilității industriei din Uniune.
- (98) Astfel cum s-a menționat în considerentele 95 și 96, opririle în vederea lucrărilor de întreținere au fost o consecință a scăderii vânzărilor care, la rândul lor, au fost cauzate de creșterea importurilor din Indonezia care fac obiectul unui dumping. Prin urmare, importurile din Indonezia au cauzat, într-adevăr, opririle în vederea întreținerii care nu pot fi, așadar, evaluate în mod izolat și nici nu se poate considera că acestea ar fi întrerupt legătura de cauzalitate dintre aceste importuri și prejudiciul suferit. Argumentul prezentat de partea interesată în cauză a fost, prin urmare, respins.

2.8.5. Deprecierea rupiei indoneziene

- (99) În urma comunicării constatărilor provizorii, o parte interesată a afirmat că deprecierea rupiei indoneziene în perioada ianuarie 2012-ianuarie 2014 a constituit un avantaj comparativ pentru producătorii-exportatori, care nu are legătura cu deciziile lor de stabilire a prețurilor. Această parte a susținut că ar trebui să fie analizat impactul acestui factor.
- (100) În acest context, se reamintește faptul că efectul probabil al importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor industriei din Uniune se analizează, în principal, prin stabilirea subcotării prețurilor, a scăderii prețurilor și a blocării prețurilor. În acest scop, sunt comparate prețurile de export care au făcut obiectul unui dumping și prețurile de vânzare ale industriei din Uniune, iar prețurile de export utilizate pentru calcularea prejudiciului ar putea, în unele cazuri, să necesite convertirea într-o altă monedă, pentru a dispune de o bază comparabilă. Prin urmare, utilizarea cursurilor de schimb în acest context garantează doar că diferența de preț se stabilește pe o bază comparabilă. Astfel, devine evident că, în acest caz, cursul de schimb nu poate fi considerat un factor care cauzează un prejudiciu industriei din Uniune, pentru că acesta este inseparabil de importuri. Prin urmare, acest argument ar trebui să fie respins.

2.8.6. Concluzii

- (101) În lipsa oricăror alte observații privind efectele costurilor materiilor prime și ale altor costuri, s-au confirmat concluziile la care s-a ajuns în considerentele 117-120 din regulamentul provizoriu.

3. Concluzie privind legătura de cauzalitate

- (102) În lipsa oricăror alte observații privind legătura de cauzalitate, s-au confirmat concluziile la care s-a ajuns în considerentele 121-125 din regulamentul provizoriu.

F. INTERESUL UNIUNII

1. Interesul industriei din Uniune

- (103) În lipsa altor observații referitoare la interesul industriei din Uniune, s-au confirmat considerentele 127-129 din regulamentul provizoriu.

2. Interesul importatorilor/operatorilor comerciali

- (104) În lipsa altor observații referitoare la interesul importatorilor și al operatorilor comerciali neafiliați, s-au confirmat considerentele 130-132 din regulamentul provizoriu.

3. Interesul utilizatorilor

- (105) În urma comunicării constatărilor provizorii, un utilizator și-a reiterat afirmația descrisă în considerentul 140 din regulamentul provizoriu, potrivit căreia consumul de MSG din Uniune este susceptibil să crească în mod considerabil, în special ca urmare a unei interdicții UE cu privire la utilizarea fosfaților și a altor compuși ai fosforului, care se presupune că vor fi înlocuiți de MSG utilizat pentru sectorul nealimentar. Acest utilizator a afirmat, de asemenea, că pentru a satisface cererea în creștere pe piața Uniunii, capacitatea industriei din Uniune ar fi insuficientă. Această parte a afirmat, de asemenea, că o creștere a consumului ar fi avantajoasă pentru industria din Uniune, deoarece ar putea să conducă la o creștere a volumului vânzărilor. Același utilizator și-a reiterat afirmația potrivit căreia nu ar exista suficiente surse alternative de aprovizionare, în special deoarece producătorii din alte țări terțe fac parte din același grup de societăți ca industria din Uniune și, prin urmare, nu aprovizionează în prezent piața Uniunii.

- (106) După cum s-a subliniat în considerentul 141 din regulamentul provizoriu, este dificil să se prezică modul în care noul cadru de reglementare din Uniune în ceea ce privește interdicția fosfaților și a compușilor fosforului va avea un impact asupra industriei din Uniune. În special, partea în cauză nu a furnizat nicio informație sau niciun element de probă privind posibilitatea ca acest eveniment să stimuleze cererea de MSG în Uniune și măsura în care o va face.
- (107) Ancheta a arătat că industria din Uniune are o capacitate de producție neutilizată și ar fi în măsură să își mărească volumul producției și să răspundă, cel puțin parțial, unei creșteri a cererii pe piața Uniunii. Capacitatea totală a Uniunii a depășit consumul total din Uniune în cursul perioadei de anchetă.
- (108) În ceea ce privește sursele alternative de aprovizionare și astfel cum s-a menționat deja în considerentul 147 din regulamentul provizoriu, ancheta a arătat că MSG este produs în mai multe țări terțe. La începutul perioadei luate în considerare, și anume în exercițiul financiar 2010-2011, cota de piață a importurilor din alte țări terțe (de exemplu, Brazilia, Vietnam și Coreea) a fost substanțială și a scăzut numai atunci când au crescut importurile la prețuri scăzute din Indonezia. Ancheta a arătat, de asemenea, că mai multe țări terțe au furnizori care nu aparțin aceluiași grup cu industria din Uniune. Importurile din alte țări terțe s-ar putea relua dacă s-ar restabili condițiile echitabile de concurență de pe piața Uniunii.
- (109) Prin urmare, afirmațiile referitoare la această chestiune ar trebui să fie respinse.
- (110) În urma comunicării constatărilor finale, aceeași parte interesată și-a reiterat afirmația potrivit căreia cererea de MSG va înregistra o creștere semnificativă în Uniune în urma viitoarei interdicții a utilizării fosfaților, iar industria din Uniune nu va fi în măsură să răspundă acestei cereri din ce în ce mai mari din Uniune. Cu toate acestea, partea în cauză nu a furnizat nicio informație nouă sau dovadă concretă și, prin urmare, acest argument a fost respins.
- (111) De asemenea, aceeași parte interesată a susținut după comunicarea constatărilor finale că analiza Comisiei nu a ținut seama de ponderea glutamatului monosodic în costurile totale ale detergenților. Cu toate acestea, partea în cauză nu a furnizat niciun element nou care ar fi în contradicție cu constatările formulate în considerentele 138 și 139 din regulamentul provizoriu, potrivit cărora impactul posibil al măsurilor asupra acestei societăți ar fi limitat. Prin urmare, argumentul a fost respins.
- (112) Aceeași parte interesată a susținut în final că nu s-a ținut seama de costurile suplimentare pentru industria nealimentară și pentru utilizatorii produselor nealimentare. Totuși, aceasta nu a prezentat nicio nouă informație sau element de probă nou și, prin urmare, afirmația a fost respinsă.
- (113) Un alt utilizator a susținut că impactul asupra utilizatorilor al măsurilor luate împotriva Indoneziei și Chinei ar trebui să fie evaluat în mod colectiv.
- (114) Impactul ambelor măsuri asupra utilizatorilor a fost analizat cu precădere în contextul disponibilității unor surse alternative de aprovizionare, în considerentul 147 din regulamentul provizoriu. Astfel cum s-a menționat în considerentul 108, această analiză a arătat că o serie de țări terțe aveau potențialul de a exporta MSG către Uniune. Aceste țări terțe erau prezente pe piața Uniunii înainte de pătrunderea în Uniune, în cantități mai mari, a importurilor indoneziene care făceau obiectul unui dumping.
- (115) S-a afirmat că utilizatorii nu sunt în măsură să transfere costurile suplimentare ale unei taxe antidumping consumatorului final, având în vedere nivelul înalt de competitivitate de pe piața produselor alimentare finite a Uniunii.
- (116) După cum s-a menționat în considerentele 135-137 din regulamentul provizoriu, în ceea ce privește sectorul alimentar și al băuturilor, MSG reprezenta doar aproximativ 5 % din totalul costurilor produselor care încorporau MSG ale societăților cooperante. Aceste societăți s-au dovedit a fi profitabile. Partea interesată nu a furnizat nicio informație care să fi contrazis aceste constatări. Prin urmare, s-au confirmat concluziile expuse în considerentul 136 din regulamentul provizoriu potrivit cărora măsurile ar avea doar un impact limitat asupra acestor societăți, iar afirmația făcută în această privință ar trebui să fie respinsă.

4. Interesul furnizorilor de materii prime

- (117) Ca urmare a comunicării constatărilor provizorii, doi furnizori au contestat concluzia prezentată în considerentul 143 din regulamentul provizoriu, afirmând că dispariția industriei din Uniune ar avea un impact semnificativ asupra activității lor economice. Acești furnizori au susținut că efectul unei potențiale încetări a producției de MSG a industriei din Uniune ar avea un efect dăunător asupra ansamblului activităților lor, întrucât instalațiile de fabricare a zahărului nu pot evita să producă un anumit volum de siropuri de zahăr și melasă, al căror principal cumpărător este industria din Uniune. În cazul în care zahărul sub aceste forme rămâne nevândut, acest lucru ar afecta eficiența generală a instalației în cauză.

(118) Cu toate acestea, afirmațiile nu au fost susținute cu dovezi și, prin urmare, nu au putut fi luate în considerare.

5. Alte argumente

(119) În urma comunicării provizorii, o parte interesată și-a reiterat observațiile cu privire la pretinsa poziție dominantă a industriei din Uniune, susținând că, prin instituirea de măsuri privind MSG, industria din Uniune ar avea un avantaj comparativ pe piața Uniunii. Cu toate acestea, nu a fost prezentat niciun element nou care să susțină aceste afirmații. Prin urmare, s-au confirmat concluziile la care s-a ajuns în considerentul 145 din regulamentul provizoriu, iar afirmația făcută în această privință ar trebui să fie respinsă.

6. Concluzie privind interesul Uniunii

(120) În absența oricăror alte observații privind interesele Uniunii, se confirmă concluziile la care s-a ajuns în considerentele 126-148 din regulamentul provizoriu.

G. MĂSURI ANTIDUMPING DEFINITIVE

1. Nivelul de eliminare a prejudiciului (marja de prejudiciu)

(121) În urma comunicării constatărilor provizorii, o parte interesată a contestat ținta de profit utilizată pentru a se stabili nivelul de eliminare a prejudiciului, astfel cum se prezintă în considerentul 151 din regulamentul provizoriu. Această parte a susținut că o marjă de profit având, înainte de impozitare, valori între 3 % și 5 %, s-ar situa la un nivel rezonabil și de piață, prin comparație cu marja de profit net înainte de impozitare obținută în 2013 de producătorii de MSG din două țări asiatice.

(122) Marja de profit utilizată pentru a se stabili nivelul de eliminare a prejudiciului a corespuns marjei de profit pe care industria din Uniune ar putea să se aștepte în mod rezonabil să o obțină, în condiții normale de concurență. Astfel cum s-a menționat în considerentul 151 din regulamentul provizoriu, importurile provenite din Indonezia care fac obiectul unui dumping nu au început să producă efecte decât în cursul celui de al treilea an al perioadei luate în considerare. Prin urmare, s-a considerat rezonabil să se stabilească marja de profit prin referire la primii doi ani ai perioadei luate în considerare.

(123) În absența oricăror alte observații privind nivelul de eliminare a prejudiciului, s-au confirmat concluziile la care s-a ajuns în considerentele 150-152 din regulamentul provizoriu.

2. Măsuri definitive

(124) Având în vedere concluziile la care s-a ajuns în ceea ce privește dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, ar trebui instituite măsuri antidumping definitive la importurile produsului în cauză la nivelul marjelor de dumping, în conformitate cu regula taxei celei mai mici. În acest caz, nivelul taxei individuale a unui producător-exportator a fost revizuit în urma comunicării constatărilor provizorii, deoarece anumite tranzacții au fost excluse de la stabilirea prețului său de export.

(125) Pe baza celor de mai sus, nivelurile la care taxele vor fi instituite sunt stabilite după cum urmează:

Țara	Societatea comercială	Marja de dumping (%)	Marja de prejudiciu (%)	Taxă antidumping definitivă (%)
Indonezia	PT. Cheil Jedang Indonesia	7,2	[24,9-40,2]	7,2
Indonezia	PT. Miwon Indonesia	13,3	[27,9-43,6]	13,3
Indonezia	Toate celelalte societăți comerciale	28,4	[31,4-47,0]	28,4

(126) Nivelurile taxei antidumping individuale menționate în prezentul regulament au fost stabilite pe baza constatărilor prezentei anchete. Prin urmare, acestea reflectă situația constatată în cazul întreprinderilor implicate, în cursul anchetei. Aceste niveluri ale taxei individuale sunt aplicabile exclusiv importurilor produsului în cauză originar din țara în cauză, care a fost fabricat de către entitățile juridice menționate. Produsul importat în cauză, fabricat de orice altă societate a cărei denumire și adresă nu sunt menționate în mod special în partea dispozitivă a prezentului regulament, inclusiv de entități afiliate societăților menționate în mod special, ar trebui să facă obiectul taxei aplicabile „tuturor celorlalte societăți”. Acestea nu ar trebui să facă obiectul niciunei taxe antidumping individuale.

- (127) O societate poate solicita aplicarea acestor niveluri ale taxei antidumping individuale în cazul în care schimbă ulterior numele entității sale. Cererea trebuie să fie adresată Comisiei (¹). Cererea trebuie să conțină toate informațiile relevante care să permită să se demonstreze că modificarea nu afectează dreptul societății de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică. În cazul în care schimbarea numelui societății nu afectează dreptul său de a beneficia de nivelul taxei care i se aplică, va fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un anunț de informare cu privire la schimbarea numelui.
- (128) Pentru a minimiza riscurile de eludare ca urmare a diferenței mari dintre nivelurile taxei, sunt necesare măsuri speciale vizând asigurarea aplicării taxelor antidumping individuale. Societățile care fac obiectul taxelor antidumping individuale trebuie să prezinte o factură comercială valabilă autorităților vamale ale statelor membre. Factura trebuie să respecte cerințele prevăzute în anexă. Importurile care nu sunt însoțite de respectiva factură vor face obiectul unei taxe antidumping aplicabile „tuturor celorlalte societăți”.
- (129) Pentru a asigura o aplicare corespunzătoare a taxelor antidumping, taxa antidumping pentru toate celelalte societăți se va aplica nu doar producătorilor-exportatori necooperanți în cadrul prezentei anchete, ci și producătorilor care nu au efectuat exporturi către Uniune în perioada anchetei.

3. Perceperea definitivă a taxelor provizorii

- (130) Având în vedere marjele de dumping constatate și nivelul prejudiciului cauzat industriei din Uniune, ar trebui percepute definitiv sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie instituită de regulamentul provizoriu.
- (131) Comitetul înființat prin articolul 15 alineatul (1) din regulamentul de bază nu a emis un aviz,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

- (1) Se instituie o taxă antidumping definitivă în cazul importurilor de glutamat monosodic, încadrat în prezent la codul NC ex 2922 42 00 (codul TARIC 2922 42 00 10), originar din Indonezia.
- (2) Nivelurile taxei antidumping definitive aplicabile prețului net, franco frontieră a Uniunii, înainte de vămuire, pentru produsul descris la alineatul (1) și fabricat de întreprinderile enumerate în tabel, se stabilesc după cum urmează:

Societatea comercială	Taxa antidumping definitivă (%)	Cod adițional TARIC
PT. Cheil Jedang Indonesia	7,2	B961
PT. Miwon Indonesia	13,3	B962
Toate celelalte societăți	28,4	B999

- (3) Aplicarea nivelurilor individuale ale taxei antidumping menționate pentru întreprinderile enumerate la alineatul (2) este condiționată de punerea la dispoziția autorităților vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, care este conformă cu cerințele prevăzute în anexă. În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, se aplică taxa aplicabilă pentru „toate celelalte societăți”.
- (4) În lipsa unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 2

Sumele depuse sub formă de taxă antidumping provizorie în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 904/2014 se percep definitiv.

(¹) Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 ianuarie 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Pe factura comercială valabilă menționată la articolul 1 alineatul (3) trebuie să figureze o declarație semnată de un reprezentant al entității care emite factura comercială, cuprinzând următoarele elemente:

- Numele și funcția reprezentantului oficial al entității care emite factura comercială.
- Următoarea declarație:

„Subsemnatul certific că (volumul) de glutamat monosodic vândut pentru export în Uniunea Europeană care face obiectul prezentei facturi a fost produs de (denumirea și adresa societății) (codul adițional TARIC) în Indonezia. Declar că informațiile furnizate în prezenta factură sunt complete și corecte.”

Data și semnătura
